

BORSSZEM JANKÓ

A CHOLERA.

Francia. Fogtam chinait, de nem ereszt el.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

Utóhangok.

ISMÉT győztek a Herostratesek,
 Övék a többség ismét — számszerint,
 Mi maradtunk ismét a kevesek,
 A Tisza banda ujjonghat megint.
 Hejh! mért nem volt elég kő zúzni szét
 Az undok hydra átkozott fejét...

Pedig velünk volt: törvény, jog, morál,
 Velük Majthényi- és Tabajdyak,
 Itt: tiszta gyöngy, arany, nemes koráll,
 Ott a felszineu úszó szenny, salak.
 Mienk az *elv*, övék a szuronyok,
 Így vertek le Bittókat Szunyoghok.

Szegény hazánk sebtől vérző tetem.
 Aggódva kérdi honfibánatunk:
 Mi lesz belőled e hitvány kezen,
 Ha hiveid csak *ennyien* vagyunk?
 Szabadságod, pénzed, jó hirneved
 Együtt enyészik, együtt hal veled!

De félre könnyek, van még őserény;
 A sok *kicsi* nagy lesz, ha frigyre lép,
 Ha egyesül *Paks*, *Csongrád*, *Jászberény*,
 Ha öntudatra ébred majd a *nép*,
 S lehull szeméről a hályog, lepel...
Tanunk, *hitünk* győzelmet ünnepel.

Apró hírek.

☞ **Toulon** felé fordul a világ szeme. Tekintve az onnan világgá eregetett kolera-sürgönyöket, tán jobb volna átkeresztelni a várost *Touloz*-ra.

☐ **Találób** a német szava, hogy: *Stichwahl* = pótválasztás. Ha már a német *szurkálhat* ilyenkor, legyen a magyarnak legalább *botválasztása*.

☞ **Ismét kirándulnak** az írók s művészek. Valószínűleg a szinghalézek bécsi sikerei lelkesítik őket.

☉ **Merénylet** történt e napokban a külső vácziuon. Egy vízvezetéki ember egy kaucsukcső és egy kis Duna-víz segítségével *leverte* a port, mely ott évtizedek óta

békésen kavargott. Az eljárást megfigyelés végett a fővárosi tanácsnak ajánljuk.

☞ **Dr. Harsoghy** késznek nyilatkozott agyonverni a kolerát, ha felénk találna tévedni. Ez aztán a közegészségi ügyre tanácsos.

☞ **A cholera**tól legjobban az antiszemiták ijedtek meg. Félnék, hogy az új járvány *concurrentiát* csinál nekik.

> **Ama bizonyos lap** gyűjtést indított meg Tán-csics özvegye részére. Vajjon melyik vár támogatást a másiktól?

* **A jó öreg Frankenburg** is meghalt. Ez volt az első, és utolsó rossz ötlete az életben.

* **A rossz kávénál** még a pótkávé is jobb, és a rossz választásnál a pótválasztás is többet ér.

☺ **Kecskeméten** az antiszemiták két malomkő közé kerültek s ott *megörölték* őket. Általános a vélemény, hogy ez szükségtelen volt, mert azelőtt is *örültek* voltak.

Az aradi szántó.

Arad-Arad hová lettél,
 Szép híredből de kiestél!

A szélballal egyesült és megbukott
 Zagyvapárt.

Kolera-ellenes szabályok.

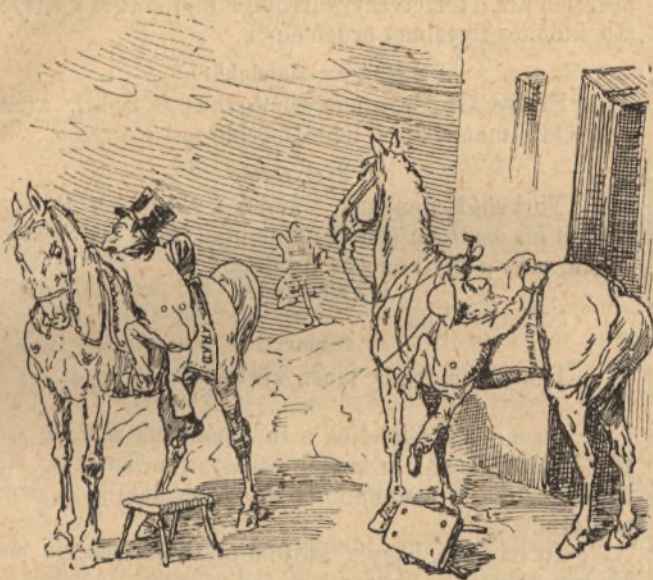
Közeledik a kolera; szükségesnek tartjuk tehát olvasóinkat a következő óvórendszabályokra figyelmeztetni, mint a melyek segélyével legbiztosabban megkíméltetnek a kellemetlen ázsiai vendégtől:

1. Ne utazzanak Toulonba.
2. Budai keserűvíz helyett igyanak budai vörösbort.
3. Miután túltömött lakások a legveszedelmesebbek, figyelmeztetünk kikit, hogy két dudás egy csárdában sok.
4. Munkások és egyéb szegénysorsu emberek tartózkodjanak ananász, fácán, szarvasgomba-pástétom és francia pezsgő élvezetétől, miután ez nekik megárt.
5. Ugyszintén veszedelmes a Marseillaise éneklése, különösen munkás emberekre nézve.
6. Antiszemita irodalmat csak úgy szabad élvezni, ha előbb flanel haskötőt kötünk fel, kámforral látjuk el magunkat és az illető dolgot dezinficiáljuk. Különben mulhatlanul hascsikarást kapsz tőle, végre
7. Pénztárosoknak, árvaszéki tagoknak stb. nem ajánlhatjuk eléggé a *tiszta* kezét.

A „B. J.” egészségügyi tanácsa.

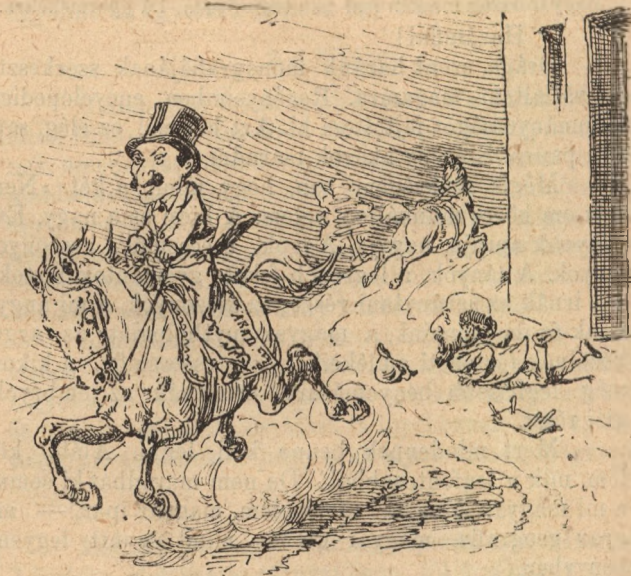
ELKÉSETT LOVAGOK.

I.

A vitézek büszkén készülnek lóra szállani —

II.

de hajh! nem mindegyiknek sikerül.

Kis Káté

zagyvapártiak számára,

szerkeszti a kiadja:

Gróf Apponyi Albert.

K. Micsoda Tisza Kálmán?

F. Tisza Kálmán egy borzasztó, ijesztő szörnyeteg.

K. Mit csinál Tisza egész nap?

F. Tisza egész nap a haza szent testéből Shylock módjára font húsokat vagdos ki és ellicitálja annak, aki többet ad érttek.

K. Még mit mivel Tisza Kálmán?

F. Kinéz az ablakából és mikor egy az adóteher alatt roskadozó polgárt lát, örül a lelke.

K. Hát még?

F. Még azt is csinálja, hogy a haza érdekét semmibe se veszi.

K. Mi legszentebb kötelessége az igaz honfinak ezek folytán?

F. Ezek folytán legszentebb kötelessége az igaz honfinak készülni a jövő választásokra, izgatni furturfurt, szervezkedni és készülődni.

K. Mily módon eszközölhető ez?

F. Oly módon, hogy legelőször is a gyenge sarjadék szívébe az elégtelenség magvait hinti el. A jó hazafi ne vegyen tehát Miklós-napjára kéményseprőket, hanem szilvából készült apró Tisza Kálmánokat, melyekkel a párt-czukrászok a hiveket elláthatják! Hadd tanuljon az új nemzedék Tiszától borzadni.

K. Elég ez?

F. Ez nem elég. Az anyák is fogjanak velünk kezét és ne olyással ijeszszék a !gyerekeket, hogy: »elvisz a mumus!« vagy »megesz a farkas!« Hanem mondják »elvisz Tisza Kálmán,« »megesz Tisza Kálmán.«

K. Mért kell az ifju nemzedéket így nevelni?

F. Azért, mert ők kiabálnak éljeneket és abczugokat a választásokon, s ennél fogva fontos tényezők, kiket meg kell idejekorán nyerni.

K. Hogy kell a népet folytonos izgalomban tartani?

F. Ugy, hogy mindenért a felelősséget Tisza Kálmánra kell tolni. Ő felelős a szárazságért, esőért, jégért, minden csapásért.

K. Mit tegyenek a zagyvapárti lányok?

F. Csak oly föltétel alatt táncoljanak a fiatalokkal, ha ezek zagyvapártiságot fogadnak.

K. Nem szegik-e meg a zagyvapárti hitvesek házastársi kötelességüket, ha kormánypárti férjüktől a csókot megtagadják?

F. Nemcsak hogy nem szegik meg, sőt érdemet szereznek s az ilyenek nevei egy arany-könyvbe iratnak fel.

K. Mit követ el egy zagyvapárti nő, ha egy megátalkodott kormánypártinak légyottot ad?

F. Bűnt.

K. Szép-e akármelyik párttal szövetkezni Tisza megbuktatására?

F. Nem szép, de hasznos.

K. Mit szereznek a hivek mindezzel Apponyinak?

F. Örömet.

„Nemzet“-i irodalom.

I.

Felhívás.

Magyarország minden írni és olvasni tudó, líú gyermekéhez.

Hazámfiai!

Drága, szent hazánk monografiájának szerkesztését vállaltam magamra. Regényeimben encyclopedicus tudományosságot fejtettem ki. Azt hiszem, ez elég, sapienti pauca. Szerény akarok maradni.

Mégis, szükségem van, hogy mind a két »Nemzet«-em közre munkáljon velem. A kicsi és a nagy. És a nagynak apraja, nagyja. Aggok, csecsemők, asszonyok, lányok. A lányok, a legszebb fekete gyémántok birtokosai, írják az ásványtani részt; az asszonyok, a mi anyalaink és daemonaink, a magyar mythológiát; az aggok közölnék történeti emlékeiket; s a csecsemők, a kiknek még legfrisebb benyomásaik, megírnák az embryologiai részt.

Mert mindennek benne kell lenni. Alább közlöm, mik a legfontosabbak. De nem maradhat ki semmi, a mi magyar. Magyar történelem, magyar ipar, — magyar geografia, magyar globus mind együtt legyen e könyvben.

Tudósok is írhatnak bele.

Csak valahogy ne szakszerűen. Mert én népszerűleg írok, szép hegedűszóban. Akarom, hogy aggok is okuljanak belőle, de a legserdültebb fiatalság is megtalálja benne a maga meséit. No, meg az én meséimet is.

A stilre nézve csak annyit, hogy az szerencsés egyesítése legyen Hunfalvy Pál és Tatár Péter írói modorának.

És most itt van a részletes prospectus:

a) Magyar historia.

Négy korszakra osztható fel. Az első terjed az ősmagyaroktól és Rapsonnétól Fulkó lovagig, a második Mátyás királyig és a czinkotai nagy itcze aranykoráig, a harmadik Czinka Panna felléptéig vagy Mária Teréziáig, az utolsó végre Sobri haláláig.

A fontosabb fejezetek a következők:

Emese álma. Rendkívül nevezetes, mert Magyarország egész jövőbeli politikájának sarkelveit magában foglalja.

Zalán fehér lovai. Tárgyalható a lótenyésztésről irandó fejezetben is.

Kálmán király és a boszorkányok (Zichy Mihály képével) Paleontologiai kérdés.

Kún László szekere, függelékül államháztartásunk fejlődésével. Ezt Hegedűs Sándor írja meg.

Rozgonyi Cziczelle és a magyar amazonok. Adomák, erkölcsök. Művelődéstörténeti fontossága van.

Mátyás király nagy orra. Az az orr, melyet akkor Bécs kapott. Közös ügyes fejezet.

A szabadságharc. Rózsa Sándor fellépésével.

Filozofiai szempont. Carlyle elmélete a hősookról.

b) Geografia, néprajz.

A földleírás igen pontos lesz. Mindenki leírja a maga megyéjét, vagy ha nem volt kinn még falujából, a

faluját, a házát, dolgozó-szobáját, a pipákat és a hálósapkákat, melyeket emlékebe kapott. Igen fontosak a helyi adomák. Egy anekdota többet ér, mint egy emlékbeszéd, a hogy egy francia mondja. A neve nem jut eszembe. A névtelen vár, a temetvényi várrom, a Fatia negra kastélya, stb. különös figyelmet érdemelnek.

c) Magyar mondakör.

Pintye Gligor, a magyar Arthus, és Sobri, a magyar Odin mondakörei, lehetőleg bőven.

d) Nyelvészet.

Turkisták, finnisták. Vámbéry Ármin, a Pozsony megyei kis zsidó fiú élete és kalandjai. A jó kis Szinnyei Jóska, vagy a hív finn sziv jutalma.

e) Földművelés.

Széna, szalma.

f) Ipar.

Hialychor, frázis, toast, ujság-gyártás.

*

Azon kívül felöleljük a tudománynak minden szakát. Paleontologia, orologia, pókászat, mechanika, statistica, canto- és pantomimica mind megtalálja a maga mesterét.

Itt az ideje, hogy a külföld olyannak ismerje meg Magyarországot, a milyen.

Remélem, hogy azok a dolgozótársaim, a kik a regényeimhez is küldöttek adatokat — hiszen már többször mondtam, hogy az én dolgozótársam egész Magyarország, — a kik eddig is küldték azokat a nyers gyémántokat, melyeknek én csak szerény köszörűse voltam, nem hagynak ezuttal sem cserben. Ha nem akarják magukat új adatok keresésével fárasztani, küldjék be legalább még egyszer a régiüket. Éljen a haza!

Jókai Mór s. k.

A másolat hitelül: Borsszem Jankó s. k.

II.

Madame Adam a magyarok hazájáról.

1. Az ország.

Van nekem egy kitünő barátom, a kit úgy hívják, hogy Coffrefort. Ez a derék párisi fiú egy szép nap eltűnt Párisból. Már el is felejtettem, midőn egy év múlva beállított hozzám.

— Tudja-e, asszonyom, hol voltam? — kérdezte finom mosolylyal.

— Ön a magyarok hazájában volt, s ott megválasztatta magát kaczikának — fejeztem ki sejtelmemet.

— Talán — szólt ő szellemesen.

Mily eredeti gondolat!

— Lásza, — feleltem — mióta a szeretetreméltó vadak törzsfőnökeik vezetése alatt nálam tisztelegtek, én is gondoltam erre az utazásra. Nem kerül annyi pénzbe, mint ha Közép-Afrikába megyek, s a jó magyarok épp úgy megbámulnak, mint a jó afrikai vadak. Ön megelőzött.

— Önt csak követni lehet, asszonyom, — mondotta Coffrefort elmésen — én csak az ön kíséretében megyek oda.

— Talán — válaszoltam mosolylyal.

*

A mit az ember Magyarországon legelőször meglát, az, hogy nem lát semmit. Ezt ők úgy nevezik, hogy *puszta*. Távolról igen regényes, de közelről kissé unalmas. Szerencsére velem volt Coffrefort.

Elhatározásom volt »behatolni a magyar szellem árnyékába, s szétosztatni azt, ha létezik.« Csakhogy ezen a pusztán nem volt semmi árnyék, még csak egy fa árnyéka sem, majd megsültem.

Annál több árnyéket találtam később.

Mikor a pusztát elhagytuk, a Bakonyba értünk, mely az ország három-negyedét foglalja el. Milyen sötét erdővidék! »Az ember nem látja a fákat« — mondtam Coffrefortnak. »Talán« — felelt ő.

A Bakony lakói cigányok és rablók. Mióta Berta urat ismerem, igen szeretem a cigányokat, de inkább óhajtottam volna rablókat látni, ők nem irnak operákat.

A rablók Magyarországon a legelőkelőbb közhivatalokat foglalják el.

Coffrefort megigérte, hogy megmutatja a híres Savanyu-Józsit. Ő az ellenzék pártvezére Magyarországon.

Coffrefort ki is eszközölt egy meghívást a híres férfinhoz. Kastélyában fogadott bennünket, a mely párisi kényelemmel van butorozva.

Savanyu-Józi rendkívül finom, szeretetreméltó ember. Az ember megérti, miért szeretik úgy Magyarországon a rablókat. Európai műveltsége, gyönyörű könyvtára van: asztalán találtam a Nouvelle Revue legújabb füzetét. Társalgása finom, egészen Louis quatorze, szépen beszél s rendkívül udvarias a nők iránt. Hoszszu, szikár alakja van; arca nem szép, de kifejező. Otthon, keresztnevééről, Albertnek hívják.

*

A mi a magyarok erkölcsét illeti, arról fájdalom, nem szólhatok. És pedig azért, mert nincs. Átéltém ugyan a második császárság legkeményebb napjait, de olyat még nem láttam, mint a magyaroknál, hol a legelőkelőbb hercegnő *nyilvános* fürdőben együtt uszkal lovászával. A régi római császárság történetirői elbeszélik, hogy olyan erkölcsfelelenségben fürdött Róma, a milyeneket én itt nyílt utcán láttam. Mint nő, francia és nagymama hallgatók.

*

Meglátogattuk a Gellért-hegyet is. Ez a boszorkányok nyári lakása. Itt még vannak, sőt olyan népszerűek, hogy mindenki az ő nevükre esküszik.

*

A magyaroknak színházuk is van, melyben az a nevezetes, hogy minden nyelven beszélnek benne, csak magyarul nem. »Fedorá«-t azonban magyar diszruhákban adták, s az előadás végén harci játékot rendeztek, diadalmas támadással a prussien-ek ellen, bengáli fény mellett. A kisaszonyhoz, a ki Fedorá-t adta, csak Saraht hasonlíthatom. Az az egyetlen hibája, hogy mindig a karzatnak játszik. Egy Faludi nevű ur is jó színész, s azonkívül himnlőhelyes is.

*

A merre a vonat végigszárguldott a síkságon, a föld népe mindenütt abba hagyta a munkát és utánunk nézett, amig eltűntünk a láthatáron. — Mily gyöngéd figyelme az egyszerű népnek egy francia nő iránt.

2. A főváros.

Budapestre érkezve, első sorban a lánczhid orosz-lánai tünnek föl, amelyek élő jelképei a magyar nemzetnek, amennyiben ennek sincsen nyelve. Én velem legalább mindenki francziául beszélt. Az orosz-lánok mintázója — egy bizonyos Mr. Aszongyák — különben nagyon megkeserülte feledékenységét, mert élve az orosz-lánok ketréczébe vetették hogy meggyőződjék, miszerint az orosz-lánoknak *van* nyelve. Mily barbár bölcsesség!

A nemzeti színház — ahova este elmentem — igen csinos és a királyné tiszteletére kék-fehérre van meszelve. Ugyanazon okból Budapesten sok kék-fehér női ruhát és nyakkendőt látni és télen is igyekeznek kék ég mellé fehér havat szerezni, hogy a királyné színeit megkapják.

*

Láttam ott egy nemzeti operát is: »Hunyady Lászlót«. Rettenetes tárgyát igen jól érzékíti és magyarázza a trombitás és dobos ijesztő zene. Csöndesen hallgatni lehetetlen. Egy-egy kürtrecscsenés lelöki az embert a székéről, hogy a másik pillanatban egy dobütés visszalódítsa előbbi helyére. A szerzője különben igen szelid öreg ur.

Zenéről szólva, nem szabad elfeledkezmem a tzigane-okról. Tüzes, barna fiuk. Mikor hangszereiken rázendítik vad dallamaikat, arcukon valódi furia jelei mutatkoznak. Némelyikök a belső viharszerű mozgalomtól majd ledől székéről és izgatottan ingadozó léptekkel kénytelen elhagyni rövid időre társait.

Főnökük a primás rendesen előkelő ur, a mit az is mutat, hogy legtöbbször az egyház nagyjaiból választanak. Az adományokat, melyre a barna művészek rászorulnak, rendesen ő nyitja meg nagyobb bankjeggyel.

Fő-pièce-ük: a Rákóczy-induló, a magyar Mar-seillaise. Ez a Rákóczy egy magyar lapszerkesztő, a ki egy izben operette-színház direktora volt. Ennek a tiszteletére írta Bihary cigány az említett indulót, mely dobolással kezdődik, és székhajigálásokkal végződik.

Csak Franciaország és a nőnem iránt tanusított gyöngéd figyelemnek lehet betudnom, hogy előttem ezt az utóbbit nem produkálták.

Juliette Lamber.

Kecskemét.

A fatális gyorsvonat, mely Kecskeméten megáll, míg Körösön csak fűtjül, — most büszkén fűtjül — Körösi.

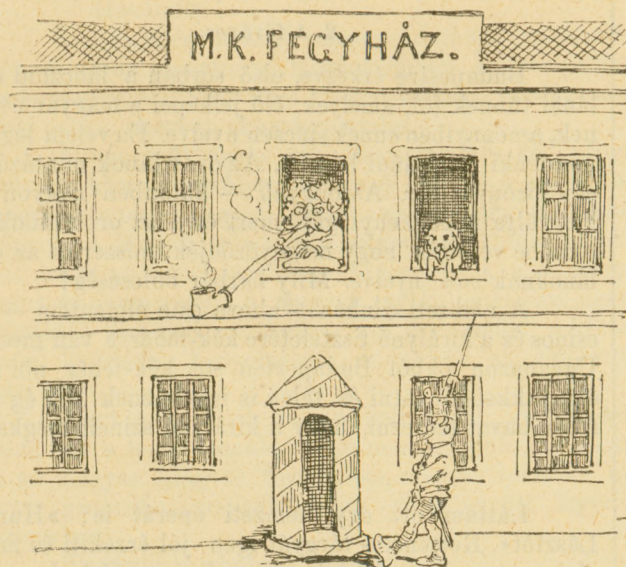
**

Tehát az antisemiták 17-je végre numerus clausus-sá lett. Reméljük, lesz köztük persona clausa is nemsokára, ha napfényre jő a sok lázítás és ha nem jő napfényre az a kis csángópéncz.

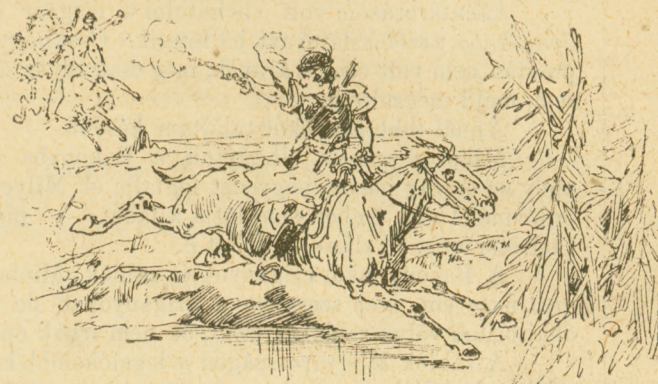
ILLUSTRATIÓK

„Magyarország leírásához.”

— A hogy Jókai Mór kívánja. —

1.

2.

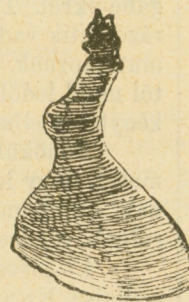
3.

4.

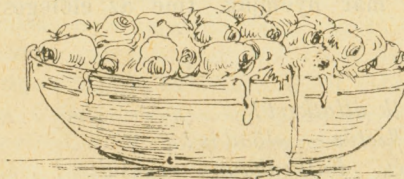
5.

6.

7.

8.

9.

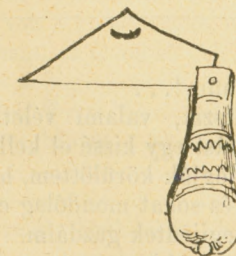
10.

14.

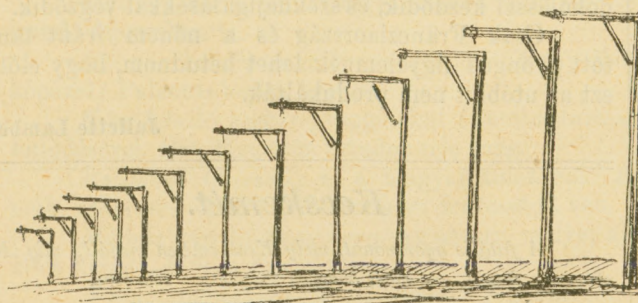
11.

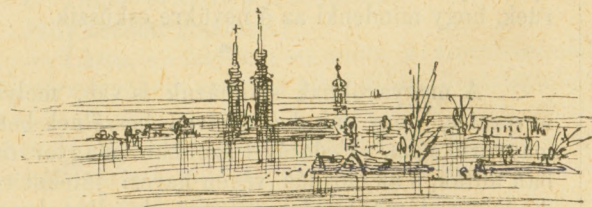
15.

16.

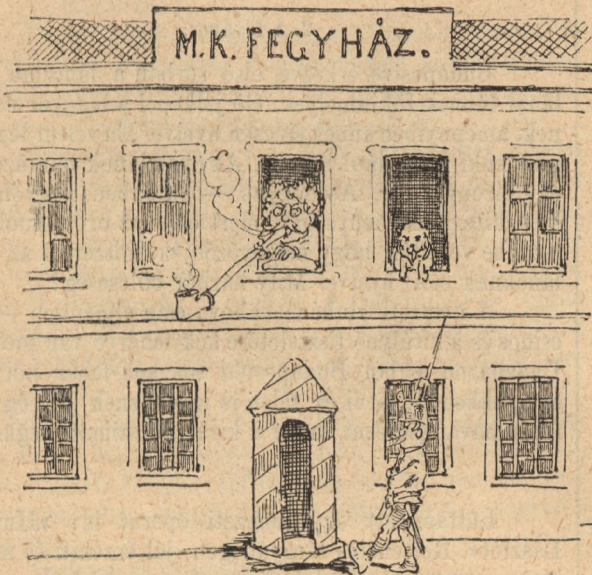
12.

13.

Magyarázat: 1. Illava. — 2. Alföldi tájkép. — 3. Rákosi országgyűlés. — 4. Debreczeni diákok gerundiummal. — 5. Tolnai cigányvajda fejedelmi diszben. — 6. Kassa. — 7. A Bakony. — 8. Kolozsvár. — 9. Somogy. Sobri elfogatása és halála. — 10. Fehér megye. Kétezer juhász egy rakáson (A többi 1999 alatta van.) — 11. A komáromi fűgét mutató szűz. — 12. Arad. — 13. Szeged. — 14. Pintye Gligor az erdélyi hegyek közt. — 15. Székes-Fehérvár. — 16. Hortobágy.

ILLUST
„Magyarorsz
— A hogy Jók

1.

2.

5.

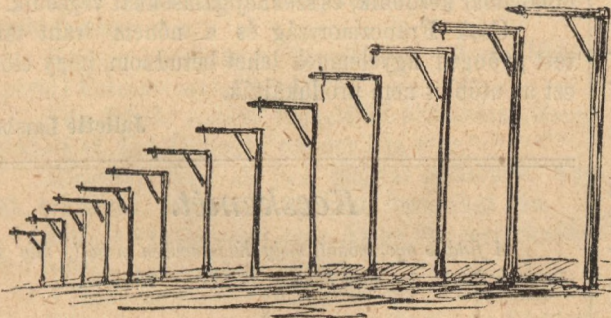
6.

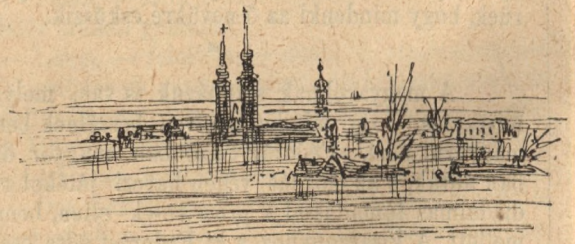
7.

10.

12.

13.

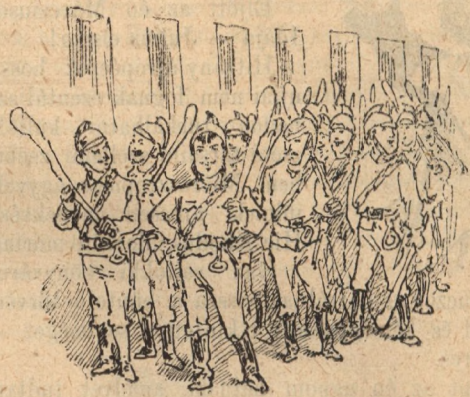
Magyarizát: 1. Illava. — 2. Alföldi tájkép. — 3. Rákosi országgyűlés. — 4. Debreczeni diákok gerundiummal. — 5. Fehér megye. Kétezer juhász egy rakáson (A többi 1999 alatta van.) — 11. A komáromi fűgét mutató szűz. — 12. Arad. — 13. Sz

RATIÓK ágleírásához.

Mór kívánja. —

3.

4.

8.

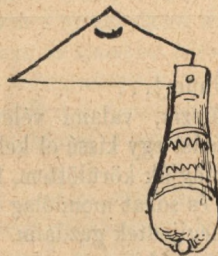
9.

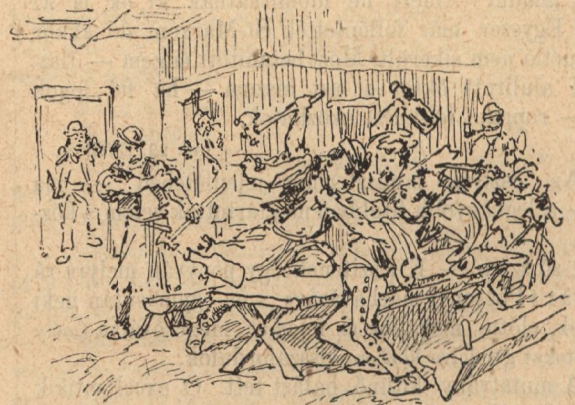
11.

14.

15.

16.

Tolnai cigányvajda fejedelmi díszben. — 6. Kassa. — 7. A Bakony. — 8. Kolozsvár. — 9. Somogy. Sobri elfogatása és halála. — 10. Heged. — 14. Pintye Gligor az erdélyi hegyek közt. — 15. Székes-Fehérvár. — 16. Hortobágy.

Titán Laczi a koronában.

Végre! Hahh!

Ütött a boszu édes napja!
Eljött az én Márcziusom
Idája — Julius elseje!

Hítvány ájropéerek hosszú
ujjai nem fognak ezentúl sza-
badon turkálhatni külföldi
zseni társaim szellemi zsebei-
ben. Microscopicus agyvele-
jüknek nincsen menekvése:
Hic Rhodus, hic salto mortale.

Gaz sájlorki könyvárusi

lienák fogvaczogva hátrálnak vissza a büntető törvény
vas fogától és kétségbeesett tekintetük segítséget —
engemet keres.

Feltűnt az én napom hajnala, amelyet tudtam,
hogy eljövend. Hosszu babérim maradhattak-e jutalom
nélkül? Csak én reám ne állana az, hogy: Per Aradua
ad Astrakán?

Fiótkomban 24 halhatatlan trágédia, 32 verses
vigjáték, 45 dráma, 12 verses regény és 8 hősköltemény
kaczagja gunyosan a multat, fitymálja a jelent és üdvözlí
az utókort. Reszkess Sekszpör és bujzatok a föld alá
nyomorult epigon drámairók!

Büszke fenségéggel csak annyit mondok: Találkoz-
unk Philippina kisasszonynál!

Pauli, ajnen kapucziner mit fil haut, gestoppte
csibuk und szeksz hauzbrod!

Egy ökör emlékirataiból.

— jun. 23.

Farini bejárja idomított ökreivel a világot és kö-
bámulatot kelt azon magas-iskolai képzettséggel, melyet
ökreibe önteni tudott. Pisztolyt sütnék el, hordóra állnak
fel, a legváltozatosabb járásokkal megszegyenitik a
circus lovait.

Taaffe-ot és Falkenhaynt Farini dicsősége nem
bagyta aludni — mért ne idomithatnák ki ők is az
ökröt? Egyszer már fölléptették St-Marxon, de akkor
a productió nem sikerült. Most betanított engem — tisz-
telettel alulirott ökröt s azt hiszem — ha fel fogok
lépni — roppant feltűnést okozhatok.

— jun. 29. Éjfélkor.

Az osztrák miniszterium jelenlétében — ma
éjjel — a legnagyobb titokban megtartották velem a köz-
próbát.

1-ső szám. — Kifeszitenek egy ponyvát, melyre rá
van írva: »Pozsonyi marhavásár« s én egymásután neki
szaladok, előtte megállok és fejemet megcsóválva (mely
gondolatokat gondolva közben) visszafordulok.

A mutatvány kitűnő hatást tett. Ó excellentiák
hasukat fogták.

2-ik szám. Felállítanak a körben három póznát.
Az egyikre írva van: »Pozsony«, — a másikra: »St.
Marx«, a harmadikra »Oswiecin.«

Én lassan közeledem az »Oswiecin«-pózna felé,
mely alatt egy rakás illatos széna látható. Ott meg-
állok — megeszem a szénát s aztán büszke farkcsóvá-
lással elhaladva a »Pozsony«-pózna mellett, a »St.
Marx«-nál leheveredem.

Mint értesülve vagyok, ez a manőver teli van
politikai vonatkozásokkal és ő nagyméltóságaik Falken-
hayn-nak gratuláltak a betanításhoz. Tanítóm aztán
hozzám lépett meglegedése jeléül.

3-ik szám. Egy Tisza Kálmánhoz a csalódásig
hasonlító alak: (Természetesen kitömött báb:) egy piros
bársony karszékből ül s kezében tárczát tart.

Én neki megyek.

Kiütöm kezéből a tárczát.

Aztán háromszoros »hoch«-ot ordítok.

De ez még nem minden. Visszavonulok s aztán
tüzes karikákon keresztül neki rugtatok, vágatok
Tiszának — felfordítom székestől és kitömött alakját
szarvaimra tüzve, diadalmasan körüljárok a körben.

Freneticus tetszés kísérte ezt a remek számot.

— jul. 1.

Ki lévén idomítva tökéletesen, Taaffe a nyilvános
fellépést közelebbre tüzte ki.

A programot már nyomják. Ime az előleges
jelentés szövege.

Osztrák állatkert!

Nagy conflictus — előadás!

*Taaffe és Falkenhayn egyesült
ökördomitók tudós ökreinek második,
javított kiadású föllépte.*

Változatos program!

*Az egyes programszámok közt a
zenekar a következő zenedarabokat fogja
játsszani:*

*1. Reactions-Polka. Metternich her-
czegnek hátrahagyott szerzeménye.*

*2. O du lieber Augustin, der Tisza
mit sammt seinem Liberalismus ist schon
hin. Couplet, szerzette egy szerencsétlen
flótás.*

*3. Der Wenzel kommt, der Wenzel
kommt, der Apponyi ist schon da!
Galopp.*

— jul. 2.

Hm! Ühüm!...

Ugy látszik, valami véletlen akadály közbejött
miatt az előadást egy kissé el kell halasztani.

Azt suttogják körülöttem, hogy Tisza igen jelen-
tősen tüszköl és sokat mondólag csiptette a szemét.

Ettől megijedtek gazdáim.

Föllépésem bizonyos ugyan — de bizonytalan
időre elhalasztott.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Tagadom, hogy védenczem Köles András által tagadni elfelejtett azon ténykörülmeny, mely szerint ő a zavargás színhelyén jelen volt s zsebei súlyos kövekkel megrakva találtatnak, bűnössége mellett szólna. — Hisz éppen ezen constatált tény képezi védenczem czáfolhatatlan bizonyítékát. Mert 1-ször midőn védenczem a képviselőjelölt úr fogadtatására ment, az uton talált köveket azért szedegette fel, hogy azokat a botránycsindlók előtt elvonja, 2-szor azért rakta zsebre éppen az életveszélyes nagy köveket, hogy legalább ezek ellen a képviselőjelölt és pártlívői életét biztosítsa, 3-szor mert végre is az egész határban talált kövek közt egyedül csak a védenczem zsebeiben talált kövekről constatálható teljes bizonyossággal, hogy azok senki fejéhez nem vágattak. Kérem tehát a Tek. Törvényszéket, méltóztassék védenczemet felmenteni s pótvizsgálatot elrendelni a helyszínen jelen volt azon személyek ellen, kiknek zsebeiben köveket nem találtak, mert ezekre nézve *juris et de jure praesumptio*t képez, hogy a náluk fel nem talált köveket az ellenpártiak fejéhez vagdosták.

— Absolon Dávid kis termetű védenczemnek jámbor eszme ihlete adta kezébe azt a veszedelmes követ, melynek dobásán rajta kaptatott. Hallva ugyanis a maga táborának méltatlankodó zajongását, midőn Gróf Apponyi Albert ur Ö Méltósága a szónoki emelvényre lépett, méltán hihette, hogy a bibliai Goliáth, — s mint hajdani névrokona, elhatározta, hogy leparittyázza. E fellengző gondolat ragadta védenczemet ama sűjnos tetre, mely miatt most vád alatt áll. — Ezek után azonban remélem, hogy a tiszteltközvádoló úr is belátandja, hogy itt nem büntettel, hanem egy sajátszerű anachronismussal van dolgunk, melynek bibliai háttere védenczem tettét a jámbor vallatosság fényében ragyogtatja.

— Bizony mondom, Tek. Törvényszék, védenczemet, Laboda Mátyás csizmadia mestert az antisemitismus szabadlopási dogmája még nem metyelyezte meg, s nem is azért törte össze Diamant izraelita polgártársunk kerepesi utczai boltjának ajtaját, hogy onnan akár csak egy garas úra szatyingót is elvigyen. Sőt ellenkezőleg, midőn látta, hogy a csöcselék már javában rabol s a rendőrség még sem mozog, jogérzete fellázadt s megragadva egy vasrudat, hatalmas csapásokat mért a bolt ajtajára, de csak azért, hogy messze ellangzó döngetésével a közel szomszédságban szundikáló főkapitány urat s a csöcseléknek egyjél tisztelt öreit álmukból felriaszssa s kötelességök helyére elhívja. És e tettek meg is volt a kívánt sikere, mert alighogy az ajtó nagy robajjal alázuhant, az álmukból felriadt rendőrök ott termettek s a csöcseléket szétgrasztották. — Védenczem ezen a közbiztonság érdekében jó hírének kockázatásával elkövetett nemes tetteért nem börtönt, hanem a koronás érdemkeresztet érdemelné.

— A védenczem által szeretője ellen indokolt szerelemföltésből elkövetett gyilkossági bűnkísérelt beszámításánál legyen kegyes a Tek. Törvényszék enyhítő körülmény gyanánt tekintetbe venni, védenczemnek szeplőtlen előéletét és szeplős arculatát.

— Ha a Tekintetes kir. ügyészség minden, a jogrendet és társadalmi békét sértő cselekvény miatt az azt elkövetők ellen mindjárt vádat emel, méltán keveredik ama gyanuba, hogy a törvényhozás egy újabb keletű, honmentő pártjának híveit szabadságuktól s politikai jogaiktól megfosztani törekszik. Tisztelettel kérdem, ilyen ingerentűt gyakorolhat-e a vádhatóság fenytő bíróság az ország politikai pártéletének alakulására, s tekintetvel arra, hogy az elősorolt cselekmények is, így tehát a védenczem által elkövetett rablás is, egy politikai párt programjának megfelelően követték el, lehet-e még azokra a mi büntető törvényünk szabványait alkalmazni, melyek szerint azok közbűntetteknek volnának minősítendőek, s szemben az új eszméáramlattal, nem tekintendő-e büntető-törvényünk elavultnak s alkalmazhatatlannak? Miután én ezen, a fenforgó ügyre is kiható kérdést Pauler igazságügyminiszter ur Ö Excellenciája által rendelkezési uton tisztaú hozatni szándékozom, — kérem a tárgyalást elhalasztani.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nincsen a világon senkinek olyan pechje, mint nekem. Emberemlékezet óta mindig a földre ültem két szék között; ismeretlen házba lépve, az öreges házi kisasszonyt mindig »nagyaságos asszony«-nak szólítottam; a szobalány mindig az én fekete kabátomra üntötte a szószot; és ha az asztal alatt az Ö piczi lábával akartam találkozni, bizonyosan a mamája tyukszemére hágtam.

De ami legujabban megesezt rajtani, az már az összes pecheknek a lomniczi csucsa!

Szerkesztő ur tudja, hogy városi hivatalnok vagyok itt Felső-Tiszaháton. A város polgármestere az én uram és istenem. És ez az uristen föllépett a választások alkalmával kormánypárti jelöltnek. Fizetés-fölemelések tünnek föl a láthatáron, természetes tehát, hogy buzgón korteskedtem az én polgármesterem mellett. Beszédeket tartottam a néphez, kortesverseket faragtam, cikkekkel irtam érdekében a helyi-lapban, felköszöntöttem a közvacsorán, — szóval szónokoltam, kiabáltam, lötöttam-futottam, sőt ittam is érdekében. Természetes, hogy ily tevékenység mellett az ellenjelöltreől sem feledkeztem meg, akit úgy legázoltam, a sárga földig, hogy minden nap vártam a hentallerjeit.

Ez egyszer nem voltam ügyetlen!

És mi történik?

A polgármesteremet megválasztják. A választás napját befejező banketten melegen megszorítja kezemet, maga mellé ültet — keblem büszke reményektől dagad — és leköszön!

Leköszönt polgármesteri állásáról, elmegy Budapestre, új polgármestert választanak, még pedig . . . a bukott ellenjelöltet, akit én uton-utfélen leverhovay-gyuláztam!

Már most mit csináljak, kedves szerkesztő ur? Talán segíthetne rajtam olyanformán, hogy az én bús történetemet valamelyik budapesti színműró urnak tragédiatárgynak ajánlaná?

Szegény Flótás.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nemzeti színő holál a hozzáért, sárgo holál, fekete holál — mit látonk ebbül? Hoid az élet van edj komédia, a holál meg van edj színjáték.

— Nadszeró jerek volt a generál Totleben, oki most meghalta. O tübi moszka generál orak voltak kriminálisan roszak, ü pedig volt ed kriminálisan jó generál.

— Sadálkoznaq azon rajta, hojd a Spelterini kisosszon nem szédöli le ed szál kütélről. Tonálok én sakkal sodálatosabb az olejan kisosszonok okik elbokják a sima padlón.

— Szeretnék todni, hojd ki volta oz oz edj szava-zat, oki megboktata szegén Helfy Ignác oveságot. Tolán volta maga o Szent-Gothárd, okit fülhezelték ontiszemita izgotók.

Fackh Károly képviselő urnak.

Ugy-e?!

Hát nincs-e igazam, hogy a hadviseléshez csak három dolog kell: pénz, pénz és pénz?!

Montecucoli

sintén szent-gothárdi győző.

Diák ismeretek tára.

Terjesztí: Bukovay Absentius.

— A veloczipédista egy firma az omnibusz-kocsissal.

— Mielőtt elutaztam Budapestről, nagyon megkértem az Iczigem Zalikáját, hogy írjon, — a tátiját meg, hogy ne írjon.

— Általában, ha nincs egy kis jordány-üldözés, az én hitelezőim infámisan követe-lők.

— A nótáriusék Mariskájának a jogász-majálissal, az édes apjának meg a jogász-

gyüléssel imponálok.

— Mégis csak jobb a koszt itthon. Koszt vasz koszt!

— Az, hogy most nagyon meleg van a Pohlban, még nem zsenirozna; de hogy kivesztek onnan a balekek, az már baj.

Váluak tehát: a dráma és az opera. Eppen az arany-lakodalom megünneplése előtt. Ugy válnak el, mint előkelő há-zas társakhoz illik, zaj nélkül s olyankor, midőn a legkevesebb szem figyel rájuk. Igaz, hogy csak asztaltól és ágytól; Frigyes báró is megmarad mind a két fél házi barátjának. A válás mégis mindakettőjüknek javukra válik. Az asszonyka szebb palotát kap, s a férj nem kénytelen többé fúradással, verej-tékkel szerezni meg hitvestársának a fényüzésre, a czifraságra valót. Vége van a sok nyelv-elésnek, a zenebonának s a garçonni lett dráma most már gyakran fogadhatja magánál az ideált, a ki eddig csak ritkán, titokban került házába: a Múzsát.

*

A Nemzeti színház behozván a villamvilágítást s elve-szítve az operát, joggal elmondhatja:

Oleum et operam perdidit.

*

Az igazgatóság azzal kedveskedett a közönségnek, hogy az utolsó előadásban a karbeli szerepeket is elsőrangú énekesek-vel adatta elő. Jobban szerettük volna, ha ama sok lefolyt operai előadásban, a melyek mindegyike versenyzett az »utolsó« névért a minőséget illetőleg, a főszerepeket személyesítették volna első rangú erők.

*

Fiatal arcok és öreg hibák, — új alakok és régi modo-rosság, — könnyű termetek és nehézkes mozdulatok, — beszé-des hangok és hangtalan beszédek — ez volt a szini iskola évi vizsgálatának az ismertetője.

Szegény gyermekek, hogy szítták magukba a diadal mámorát! Nem csoda, hogy csak úgy ide-oda támolyogtak a nagy ittasságtól.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. M. Minthogy Porzó nincs itthon, az ön porzójának ez egyszer megkegyelmezzünk, hanem a külde-ményére legyen szabad kijelentenünk hogy nem használható. — **Jurista.** Köszönjük. — **W. A.** Kapuzárás után érkezett. — **M. F.** Hogy nem sajnálja a két kraj-czárt! — **G. S.** Csak ne csüggedjen fiatal viador. Mi titokban rokonszenvezünk önnek, de ennek fejében kérjük, hogy a példányt illető kívánságával ne bennünket bolygasson, hanem a gazdát, a ki — kezdjük gyanusítani — az ön sürgető levelei elöl szűkött Marienbadba. A mi küldeményét illeti, — eltettük boldogabb időkre. — **M. E.** Mást kérünk. — A „Pesti Hírlap“-nak szánt levelét valaki tévedésből a mi szekrényünkbe dobta be. Kérjük szerdán, csütörtökön vagy pénteken d. u. 4 és 5 közt elvitetni. — **Dabasba.** Csak az ottaniaknak telnék benne mulatságuk. — **A. A.** (Udvrhly.) és **Z. J.** (Sz. Jobb.) Olyan későn kaptuk, hogy el sem olvashattuk a szám befejezése előtt.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.